



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

II. Quòd Deus peccatum vnum per alia subinde peccata puniat, magnisque mundum hunc scandalis affligat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

rent, vt illi correpti atque correcti con-
querentur æternam.

Denique iusti cum pijs flagellantur
multiplicetur meritum, & augeatur
na iniuste patientium, sicut & patitur
Iobi corona aucta, & meritum multi-
catum est. Affliguntur etiam boni
ter & mali, vt sibi ipse humanus animus
sit probatus & cognitus, quanta virtus
pietatis gratis Deum diligit, & pro-
mus consideratis atque perspectis tribu-
rum tribulationibus, calamitatem &
feriam suam æquiori animo toleret,
sumptisque viribus iustitiæ & benedi-
cto Dei se conformet.

CAPVT II.

QVOD DEVS PECCATVM
*num per alia subinde peccata puniat,
magnisque mundum hunc scan-
dalis affligat.*

Mirum quidem est Deum peccati
enormitatem & sceditatem
ui pœna castigare, & voluptatibus atque
inordinatis appetitibus salutari quodam
doloris & tribulationis pharmaco me-
ri. Mirum etiam est infinitos inter
ob vnus delictum à Rege Regum & do-
minantium Domino puniri. itidem

rum est iustum in hoc sæculo vnà
 cum impijs ad euitandum futuri sæculi
 martirium tribulari. Magis tamen illud
 mirādum, videlicet Deum castigare pec-
 catum vnum per aliud, & quod per se
 peccatum est, id ipsum in pœnam & disci-
 plinam alterius accersiri.

Mirabilius autem illud, quòd, cùm
 Deus infinitè bonus existat, nihilominus
 tamen tot in mundo toleret iniquitates:
 & cum supremum ipse lumen, ipsaque
 veritas sit, patiatur tamen tot ac tantos
 exoriri errores, falsosque Prophetas &
 Hypocritas humanum genus errorum
 suorum tenebris excæcantes, & blandi-
 tijs seducentes, pestilentiae cathedram
 conscendere.

Adhuc magis mirandum, infectio-
 nem hanc tam longè lateque sese diffun-
 dere, & foedas illas, horrendas, abomi-
 nandas, & diabolicas hæreses adeò faci-
 le & libenter recipi & acceptari, ab ijs po-
 tissimum qui titulo Christianitatis insi-
 gniti, prudentes ac prouidi videri vo-
 lunt.

Multò item adhuc mirabilius est, ca-
 stigationem & pœnam hanc tam diu
 durare, ipsosque Tyrannos, & infensissi-
 mos Dei inimicos corona & sceptro po-
 tiri, & electos Dei famulos crudelissimis
 & stu-

& studiosissimè exquisitis tormentis cruciare, idque cum tanta superba fastuosa præsumptione, quasi mendacium veritatem opprimere, peccatum superare virtutem, & inferre de deuicta Christi Ecclesia triumphum possit.

Nec minori, sed multò adhuc maiori admiratione dignum, immensas, magnificas, robustissimas, pariterque insuperabiles copias, bona intentione, ad fidem scilicet Catholicam & partes Dei defendendas & protegendas contractas, & oratione ac reliquis pœnitentiæ operibus confirmatas, cædi, fugari, adeoque delitti, vt procul dubio hoc ipsum flagellum scruera Dei vindicta reputandum sit.

Denique illud maximè mirandum, quòd nimirum Deus quasi suos in iniusta causa derelinquere videatur, quæ hæreticus exultet, & de victoria triumphando gloriatur, Catholicus vero lacrymis & mœrore conficiatur: ita vt per hoc ignorantibus detur causa cogitandi, Deum, vel nullã humanarum rerum curã habere, vel easdem nõ secundum rationem & æquitatem regere & administrare, aut certè veritatem falsam, mendacium verum esse censendum: hoc quidem molesta & grauis probatio

LI
tentatio
impioru
ra Dei ca

Simili
Religios
tur, &

vulnera

tant, & f

sub diuin

in lucem

inescatu

psa infal

ad extre

das & do

um cord

hilomin

quando

Christia

des & te

res & pig

becilles

ni que vi

Haud

ribus ma

nihil ali

ones ger

iores

præbent

bonitati

tentatio, errorum autem & iniquitatum
impiorum confortatio est, ideoque seue-
ra Dei castigatio.

Similia planè apparent in quibusdam
Religiosis, qui virtutibus præditi æstimā-
tur, & mira quadam astutia seu fraude
vulnera Christi in corpore suo repræsen-
tant, & fallacias ac superstitiones suas,
sub diuinarum reuelationum prætextu
in lucem edētes, iisdem ignarum vulgus
inescatum decipiunt. Et quamuis Deus ip-
sa infallibilis veritas, omnes falsitates
ad extremum detectas reuelet, nec calli-
das & dolosas istas inuentiones in fide-
lium cordibus radices agere permittat: ni-
hilominus tamen certum est, Deum
quandoque flagelli loco similia Reip.
Christianæ mala immittere, quæ socor-
des & tepidos Christianos negligentio-
res & pigriores reddant, infirmos & im-
becilles magis debilitent, ipsam de-
nique virtutem penitus eneruent.

Haud dissimilia hisce nostris tempo-
ribus mala videmus, quæ sine dubio
nihil aliud sunt quam pœnæ & tribulati-
ones generales, tantò omnibus alijs gra-
uiiores, quantò maiorem improbis
præbent occasionem, vel diffidendi
bonitati diuinæ, vel in erroribus
suis

fuis perfeuerandi; aut certè quantò
gis illos à veræ ac solidæ virtutis in
stigatione retrahunt atque deterrent.

Porro necessarium fuerit, vt omnia
supradictis dubijs, quantum auxiliari
Deo potero, satisfaciam, & iniquas ac
mulosas vias & retiacula, in quæ sen-
les & modicæ fidei homines incidere
lent, solo adæquem, simulque insinuat
cur Deus peccatum vnum per aliud
niat, & tot tamque diuersas quotidie
refes oriri permittat; præterea cur ali-
bus obliuisci ac desolare suos videam
eò quod impijs de bonis, & Hæreticis
Paganis de orthodoxæ fidei cultoribus
victoriam largiatur, breuissimè enu-
clarabo, quam ob causam Deus à fa-
sitis & mendacij spiritu homines vici-
tis & christiani nominis titulum gene-
tes peruerti ac seduci, eosdemque innum-
ros alios scandalizare patiatur, quæ
modum, proh dolor, indies videmus.
Nam cum omnes tribulationes istæ ge-
nerales vniuersos Reip. status concernen-
tes, multò periculosiores sint omnibus
alijs nosipfos affligentibus, & terre-
ac transitorijs tantum bonis exuentibus
iamque de tribulationibus agam, opti-
pretium me facturum existimo, si de
dem tractans, remedia præscribam, quæ

I
in simi
Dei vt
priori l
ticular
lationi
ant, vt
ant, æq
person
libus R
gendur

QVOD
ind

PR
qu
diuersi
planat
licet D
cienter
tuum,
peccat
uissim
leratur
comm
nam v
dicauit

in similibus pœnis & castigationibus Dei vtilia nobis esse possint. Et quia in priori huius tractatus parte personas particulares instruximus, qualiter in tribulationibus particularibus habere se debeant, vt aliquem ex illis fructum percipiant, æquum etiam est, vt omnes pariter personas in genere, quid ipsis in generalibus Reip. miserijs & persecutionibus agendum, omittendum ué sit, doceamus.

CAPVT III.

*QVOD HOMO SECRET A DEI
iudicia nec indicare, nec propter illa
scandalizari debeat.*

Priusquam causas indicemus, ob quas Deus suos tot, tantis, tamque diuersis pœnis affligat, duo superius explanata nobis recognoscenda sunt, videlicet Deū Authorem esse & causam efficientem omnium pœnarum & cruciatuum, ita tamen, vt causa permissiua sit peccati & culpæ: præterea eundem grauissima ista hominum delicta minimè toleraturum ac permissurum, nisi maiora commoda ex ipsis prouentura videre: nam vt ait S. Augustinus: Melius esse iudicauit de malis benefacere, quàm mala
Lib. 1. ca. 4.
Enchiri. cap. 27.
 L
 nulla